mise ja näkkamisega tedda seggama, wiitma, ja temma rahwa hulka haawhawalt wähhendama.

Karel, kui Pühhajõele jõudis, laskis eest suretükkidega kantsi peäle, ja satis nelli tuhhat jalla-, ja kaks tuhhat hobbose-wägge allamalt jõest läbbi, et taggant kantsi peäle hakkata. Kui wenne wäggi sedda nõud märkas, läks ta tormades Sillamäe pole, kus, kuida üllemal öeldud, ka kolm tuhhat meest kantsis olli seismas. Karel ruttas järrele, ja kui tedda kantsi peäle nähti tormawad, heitis wenne wäggi jooksu, et nendega, kes Waiwarus ollid, sure leri jure jõuda, mis Narwa linna al seisis. Se tulli peäle; Roptsi wäggi olli ärrawässinud, ja saddas weel peälegi kangeste wihma ja lund seggamiste. Jäi siis puhkama, ja töisel hommikul, puhte ajal hakkas jälle Narwa pole likuma, kuhu énne lõunat kello kümne ajal jõudis. Andis Karel omma rahwale nelli tundi aega puhata; priskeste sõa ja jõa, ja ütles: Roptsi mehhed! kello kaks hakkame töele: agga, hommen puhkame rahhoga Narwa linnas.



Kello kaks olli köik wäggi riinnas, kunninga käsko otamas, et pealehakkata. Kui Wenne wäggi sedda pihhotait wägge lagina poolt näggi tullewad, hakkasid muist peälikud naerma, et Ropts sesugguse wähhese rahwaga ütlemata wäe koggu peäle tulli hakkama, ja ütlesid mönned: neid panneme kahhe pihhotäiega suhhu, ja nelame neid álla.

Peetrit énnast ei olnud sel körral seäl, et, nenda kuida ütlime, mönned sured tõllitamised, kelle pärrast Pohla kunningaga nõupiddamist olli, ja mis wibimist koggoniste ei sõllind, tedda Pohla-male wäggiselt sundisid ruttama. Olli se suur Keiser sellepärrast omma wägge, mis Narwa al seisis, Würst Trubestkoi kässo álla andnud, ja tedda käskнud linna wötta. Agga énne weel, kui olleks sanud ärraminnema; näggi temma sure melehaigusega, et temma kindralid töine töise peäle kaddedad ollid, ning et neil koggoniste üht meelt polnud. Se pahha luggu löhkus Peetri südant; egga teadnud suur mees, kuida sedda kahju keelda, mis temma kindralite issi-